

Minister Stientje van Veldhoven kan daadkracht tonen door te stoppen met de volkomen mislukte CO₂-opslag

Posted on 5 maart 2026 by Maarten van Andel

Ondergrondse CO₂-opslag werkt nergens in de wereld naar behoren. Zelfs de Engelse krant *The Guardian*, fervent voorvechter van het huidige klimaatbeleid, is zeer kritisch: 'CCS remains a marginal technology that is nowhere near a climate-relevant scale yet'. Dit vat het sprookje van ondergrondse CO₂-opslag goed samen.

Dat sprookje wordt Carbon Capture & Storage (CCS) genoemd, maar die gewichtige naam kan niet langer verhullen dat het om peperduur falend priegelwerk gaat. De gerealiseerde CO₂-opslag is verwaarloosbaar klein, voldoet bij lange na niet aan de verwachtingen, en is in de afgelopen vijf jaar veel duurder geworden.

Vuil onder het tapijt vegen

Ik heb CCS meerdere malen vergeleken met vuil onder het tapijt vegen en beweren dat je hebt schoongemaakt. Ik voorzie dat onze kinderen en kleinkinderen hier hard over zullen oordelen. CCS is een lineaire technologie van afval onder de grond stoppen. Het is niet circulair en zeer eindig.

's Lands grootste CCS-project Porthos gaat welgeteld 15 jaar lang CO₂ onder de Noordzee pompen, en dan is het oude gasveld aldaar alweer vol. Porthos heeft in de afgelopen vijf jaar al twee jaar vertraging opgelopen, en nog nauwelijks CO₂ in de grond gestopt. Dat zou later dit jaar alsnog moeten gaan gebeuren, met 2,5 miljoen ton CO₂ per jaar. Dat is ongeveer 1,5 procent van onze nationale emissie, een hoeveelheid die we in de afgelopen koude wintermaanden in een paar dagen hebben uitgestoten.

De enorme vertraging (van 40 procent in de aanloopfase) en de priegelige schaalgrootte (slechts 1,5 procent van onze uitstoot) van Porthos zijn exemplarisch voor alle 77 mondiale CCS-projecten. Die treurige wereldwijde parade wordt aangevoerd door het grote Australische Gorgon-project, dat vanaf het begin in 2019 ver onder de verwachtingen bleef en in de afgelopen zes jaar alleen maar slechter is gaan presteren. De kosten per ton afgevangen CO₂ zijn daardoor al meer dan verdrievoudigd, van 70 naar 222 dollar.

Dit alles ondanks de ideale omstandigheden op het vrijwel onbewoonde Barrow Island: Veel ruimte, veel woestijn, weinig natuur, weinig mensen en weinig aardbevingsgevaar. De welvarende en mijnbouw-technisch zeer kundige Australiërs krijgen het in de verste verte niet voor elkaar. Gorgon flopt jaar na jaar, al zes jaar lang, en de kosten rijzen de pan uit.

Laat CCS zo snel mogelijk mislukken

Ik voorzie dat oliebedrijf Chevron hier binnen afzienbare tijd de stekker uit gaat trekken, en ik hoop vervolgens op een domino-effect dat ook ons eigen Porthos en het in ontwikkeling zijnde Aramis-project omver kegelt. Het nieuwe kabinet-Jetten doet er verstandig aan om hierop te anticiperen, de actuele feiten te bestuderen en alle subsidies voor CCS-projecten te stoppen. Dan zal ook blijken dat zonder door belastingplichtigen opgebrachte miljoenen CCS een doodgeboren kind is. Dat zal

naast alle actuele mislukkingen in elk geval een belangrijk gegeven zijn.

Ik schreef [op 26 februari](#) in verband met de lekgeprikte waterstofballon over het 'fail fast'-principe van projecten die structureel achterblijven bij de verwachtingen. CCS is hier een schoolvoorbeeld van en dient dus snel te mislukken, voordat we er nog meer verspilde miljarden in steken. De nieuwe minister van Klimaat en Groene Groei Stientje van Veldhoven heeft een niet te missen kans om hiermee haar inzicht, daadkracht en lef te tonen. Mislukken doet CCS toch wel, en als Van Veldhoven dat langzaam laat gebeuren zou dat slap risicomijdend conservatief beleid zijn dat voortmoddert op bestaande politieke correctheden.

Besteed honderden miljoenen belastinggeld beter

Doorgaan met het besteden van kostbare publieke middelen aan CCS zou niet in verbinding staan met de praktijk en de actualiteit. Dit minderheidskabinet wil verbinding zoeken met andere partijen, en dat kan alleen door verbinding te zoeken met de werkelijkheid in het land en in de wereld. Alle partijen, alle bedrijven, alle journalisten en alle wetenschappers kunnen jaar na jaar constateren dat CCS overal ter wereld marginaal is en mislukt.

Het stoppen van een mislukking kan vast en zeker op een meerderheid in de nieuwe Tweede Kamer rekenen, zeker als Rob Jetten, Stientje van Veldhoven en Eelco Heinen van Financiën erbij zeggen dat de honderden miljoenen vrijgekomen belastinggelden ten goede zullen komen aan bijvoorbeeld zorg, onderwijs, defensie en kernenergie.

De huidige wereldwijde CO₂-opslagcapaciteit zou ruim 50 miljoen ton per jaar zijn. Het is via publieke informatie niet te achterhalen hoeveel CO₂ er daadwerkelijk onder de grond wordt gestopt. Dat is op zichzelf al een teken aan de wand. Succesvolle projecten die aan de verwachtingen voldoen pakken daar altijd over uit, maar bij CCS-projecten is verdacht weinig te vinden over hun actuele resultaten. Ik schat die resultaten op hooguit de helft van de gerapporteerde capaciteit, dat zou ongeveer 25 miljoen ton per jaar zijn.

Dat doet de natuur veel beter

Laten we die hoeveelheid eens vergelijken met wat de natuur doet. Alle landplanten op aarde absorberen jaarlijks ongeveer 150 miljard ton CO₂, en dat doen ze al miljoenen jaren. Dat is 6000 maal zoveel als de huidige menselijke 25 miljoen ton eindige ondergrondse CO₂-opslag per jaar. Alle landplanten ademen net als wij ook CO₂ uit, ongeveer 140 miljard ton per jaar. Daarmee komt de zogenaamde Net Ecosystem Exchange (NEE) van landplanten op $150 - 140 = 10$ miljard ton netto CO₂-absorptie per jaar. Dat is ongeveer 25 procent van onze jaarlijkse wereldwijde uitstoot van 40 miljard ton, en 400 maal zoveel als onze jaarlijkse mondiale ondergrondse CO₂-opslag. Daar komt een vergelijkbare hoeveelheid natuurlijke CO₂-absorptie van de oceanen nog bij.

Bevorder vergroening en bebossing

Als we met wat vergroening, bebossing en minder vervuiling de natuurlijke CO₂-opnamecapaciteit met 1 procent verhogen heeft dat vier maal zoveel effect als al onze ingewikkelde industriële eindige ondergrondse CO₂-opslaginstallaties bij elkaar. CCS is kortom peperduur gepriegel in de marge, met iets dat de natuur honderden keren beter doet.

CCS is als het verstevigen van duinen met theelepeltjes, als het dragen van bekertjes water naar de zee. De regering die is aangesteld om ons aller belangen te dienen kan onze kostbare belastingcenten, arbeid en ruimte veel beter besteden aan natuurbevorderende vergroening en bebossing. Dan realiseren we met veel minder geld en moeite veel meer CO₂-opslag.

Nederland is een van de meest ontboste landen ter wereld, en is tevens een van de grootste importeurs van houtpellets ter wereld. Die houtpellets zijn grotendeels afkomstig van gekapte levende bomen, en veroorzaken grootschalige gesubsidieerde ontbossing in andere landen en werelddelen. Wij verbranden ze in ons ontboste landje in elektriciteits- en stadswarmtecentrales, onder het mom van politiek bepaalde CO₂-neutraliteit.

Dat biomassasprookje is door de internationale wetenschap en politiek allang onderuit gehaald, en het is zaak dat het niet in stand wordt gehouden met het CO₂-opslagsprookje. Die twee sprookjes hebben samen de zeer gewichtige naam Bio

Energy with Carbon Capture & Storage (BECCS). Ik reken op de goede wil en het gezonde verstand van onze nieuwe bewindslieden om deze sprookjes vooral niet te geloven, hoe fantastisch de beloftes van op miljoenensubsidies azende commerciële partijen ook zijn.

Waterstof blijkt dood paard

Fantastische beloftes zeggen niks, zoals we al hebben gezien bij de op 26 februari beschreven waterstoffabel. Het *Financieel Dagblad* bericht dat groene waterstof zijn belofte maar niet inlost. De markt zit wereldwijd vast, opschalen lukt nog nauwelijks, en het importeren van waterstof blijkt veel duurder dan gedacht. Er wordt al meer dan 15 jaar gericht onderzoek aan gedaan, en sinds 2021 wordt groene waterstof op grote schaal geproduceerd in bijvoorbeeld China en Chili. Ondanks al deze langjarige internationale ontwikkelingen blijkt waterstof een dood paard waar de regering-Jetten niet met kostbare miljardensubsidies aan moet blijven trekken.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**